

al No. 162/20

Onderwerp: NATO- Statusverdrag

Bijlage 20 van Vreemdelingencirculaire no. 13.

Tussen de staten, welke partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag - te weten: België, Canada, Denemarken, Frankrijk, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Portugal, de Verenigde Staten van Amerika en IJsland - is op 19 Juni 1951 een verdrag gesloten nopens de rechtspositie van hun krijgsmachten. Het verdrag, meestal genoemd NATO-statusverdrag, is bekend gemaakt in het Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden, jaargang 1951, no. 114. Een Nederlandse vertaling van dit verdrag is opgenomen in het Tractatenblad, jaargang 1953 no. 10.

De volgende bepalingen van dit verdrag zijn van belang bij de toelating van vreemdelingen tot Nederland en bij het toezicht op vreemdelingen.

Artikel 1.

1. In dit Verdrag wordt verstaan onder de uitdrukking:
  - a. "krijgsmacht": het personeel, behorende tot de land-, zee- of luchtmacht van een Verdragsluitende Partij, wanneer het zich voor de uitoefening van de dienst op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij in het werkingsgebied van het Noord Atlantisch Verdrag bevindt, met dien verstande, dat de beide betrokken Verdragsluitende Partijen kunnen overeenkomen, dat bepaalde personen, eenheden of formaties voor de toepassing van dit Verdrag niet worden beschouwd een "krijgsmacht" te vormen of daaronder te zijn begrepen;
  - b. "civiele dienst": het burgerpersoneel, hetwelk een krijgsmacht van een Verdragsluitende Partij vergezelt en dat in dienst is bij een der strijdkrachten van die Verdragsluitende Partij, met uitzondering van staatloze personen of onderdanen van een Staat, welke niet partij is bij het Noord Atlantisch Verdrag, of onderdanen van de Staat, waarin de krijgsmacht zich bevindt, of personen, die aldaar hun verblijf - plaats plegen te hebben;
  - c. "gezinslid": de echtgeno(o)t(e) van een lid van een krijgsmacht of van een civiele dienst, of een kind van zodanig lid, dat van hem of haar afhankelijk is voor zijn onderhoud;
  - d. "staat van herkomst": de Verdragsluitende Partij waartoe de Krijgsmacht behoort;
  - e. "staat van verblijf": de Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied de krijgsmacht of de civiele dienst zich bevindt, hetzij dat deze aldaar gelegerd is, hetzij dat deze zich op doortocht bevindt;
  - f. "militaire autoriteiten van de Staat van herkomst": die autoriteiten van een Staat van herkomst, welke krachtens de wetgeving van die Staat bevoegd zijn tot toepassing van de militaire wetten van die Staat met betrekking tot de leden van zijn krijgsmachten of civiele diensten;
  - g. "Noord-Atlantische Raad": de Raad ingesteld krachtens artikel 9

AAN:

H.H. Procureurs-Generaal
fgd. Directeuren van Politie,
H.H. Hoofden van plaatselijke politie,
de Heer Commandant der Koninklijke Marechaussee
het Ministerie van Financiën (Afd. Invoerrechten en Accijnzen).

van het Noord Atlantisch Verdrag of één van zijn hulporganen, bevoegd om namens hem te handelen.

2. enz.

Artikel II

Een krijgsmacht, haar civiele dienst, de leden daarvan, alsmede hun gezinsleden zijn gehouden de wetten van de Staat van verblijf te eerbiedigen en zich te onthouden van elk optreden in strijd met de geest van dit Verdrag en in het bijzonder van elke politieke activiteit in de Staat van verblijf. De Staat van herkomst is mede gehouden de hiertoe noodzakelijke maatregelen te nemen.

Artikel III

1. Leden van een krijgsmacht zijn, onverminderd de voorwaarden, neergelegd in lid 2 van dit Artikel en op voorwaarde van nakoming van de formaliteiten, welke door de Staat van verblijf met betrekking tot in- en uitreis van een krijgsmacht of de leden daarvan worden vastgesteld, niet onderworpen aan voorschriften met betrekking tot paspoorten en visa en aan inspectie door immigratiediensten bij het binnenkomen of verlaten van het grondgebied van de Staat van verblijf. Zij zijn evenmin onderworpen aan de voorschriften van de Staat van verblijf terzake van registratie en contrôle van vreemdelingen, doch worden niet geacht enig recht op voortdurend verblijf of op woonplaats te verwerven in de gebieden van de Staat van verblijf.

2. Voor leden van een krijgsmacht zijn uitsluitend de volgende documenten vereist. Zij moeten op verzoek worden getoond:

a. een persoonlijk identiteitsbewijs, hetwelk is afgegeven door de Staat van herkomst, is voorzien van een foto, en namen en voornamen, geboortedatum, rang, dienstonderdeel en indien aanwezig, leger- of stamboeknummer vermeldt;

b. een collectieve of individuele reisiwijzer, welke zowel in de taal van de Staat van herkomst als in het Engels en Frans is gesteld, is uitgegeven door een daartoe bevoegd orgaan van de Staat van herkomst of van de Organisatie van het Noord Atlantisch Verdrag en aangeeft, dat de personen of de groep lid of leden zijn van een krijgsmacht, alsmede welke reis is opgedragen.

De Staat van verblijf kan verlangen, dat de reisiwijzer wordt medeondertekend door zijn daartoe bevoegde vertegenwoordiger.

3. Leden van een civiele dienst en gezinsleden worden als zodanig in hun paspoort aangeduid.

4. Indien een lid van een krijgsmacht of van een civiele dienst de dienst van de Staat van herkomst verlaat en niet naar zijn eigen land terugkeert doen de autoriteiten van de Staat van herkomst hiervan onmiddellijk mededeling aan de autoriteiten van de Staat van verblijf onder opgave van alle gewenste bijzonderheden.

De autoriteiten van de Staat van herkomst doen op gelijke wijze mededeling aan de autoriteiten van de Staat van verblijf van ieder geval van onwettige afwezigheid van meer dan 21 dagen.

5. Indien de Staat van verblijf verzocht heeft een lid van een krijgsmacht of van een civiele dienst van zijn grondgebied te verwijderen of een bevel tot uitwijzing heeft uitgevaardigd tegen een voormalig lid van een krijgsmacht of van een civiele dienst of tegen een gezinslid van een lid of voormalig lid, zijn de autoriteiten van de Staat van herkomst verplicht de betrokken persoon op hun eigen grondgebied toe te laten dan wel in ieder geval hem het grondgebied van de Staat van verblijf te doen verlaten. Dit lid is slechts van toepassing op personen, die geen onderdaan zijn van de Staat van verblijf en die deze Staat zijn binnengekomen als leden van een krijgsmacht of van een civiele dienst of met het doel dit te worden, alsmede op de gezinsleden van zodanige personen.

Uit deze bepalingen blijkt dus, dat vreemdelingen-militairen, behorende tot de krijgsmachten der NATO-landen, die in het bezit zijn van een

persoonlijk identiteitsbewijs, afgegeven door de Staat van herkomst, en wier reis gedekt is door een collectieve of individuele reisiwijzer (Frans: ordre de mission; Engels: movement order), geen nationaal paspoort en geen Nederlands visum behoeven, dat zij niet in de vreemdelingenadministratie geregistreerd moeten worden en dat hun geen verblijfsvergunningen dienen te worden verleend.

Voor de echtgenoten en de kinderen dezer militairen en voor de leden van het burgerpersoneel en hun gezinsleden gelden deze vrijstellingen niet.

In verband met de bepaling van art. III, lid 2, tweede alinea, zij vermeld, dat Nederland geen medeondertekening van de reisiwijzer zal verlangen.

Ingevolge art. XVIII, lid 2, van het NATO-statusverdrag zal dit verdrag voor Nederland in werking treden op 18 December 1953.

De Minister van Justitie,
namens deze,
De Secretaris-Generaal,
J.C.Tenkink.